

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.078 van 28 juni 2012
in de zaak A. 203.133/XIV-33.879**

In zake : Noorudin NADERI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Gerrit Klapwijk
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 P.E. Jansonstraat 11
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 januari 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 28 oktober 2011 waarbij werd vastgesteld dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 juni 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Haegeman, die loco advocaat Gerrit Klapwijk verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Stefanie Baeten, die loco advocaat Stefaan Verbouwe verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 18 oktober 2011 België binnen, zonder identiteitsdocumenten, en dient de volgende dag een asielaanvraag in. Hij verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 december 1995. Op

19 oktober 2011 wordt de verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

Aangezien er twijfel is omtrent de ingeroepen leeftijd van de verzoeker, vraagt de dienst Vreemdelingenzaken aan de dienst Voogdij om een leeftijdsonderzoek uit te voeren.

In het Militair Hospitaal koningin Astrid ondergaat de verzoeker op 21 oktober 2011 een medisch onderzoek waaruit blijkt dat hij reeds 18 jaar is. Het besluit van de arts luidt als volgt: “Ik kan me slechts baseren op 2 van de 3 testen, er zijn geen wijsheidstanden aanwezig voor het tandenonderzoek. Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten dat NADERI Noorudin op datum van 21-10-2011 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar een goede schatting is.”

Vervolgens concludeert de dienst Voogdij dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Noorudin NADERI van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het enig middel

4.1. De verzoeker voert als enig middel aan:

“Enig middel - schending van de artikelen 3, §2, 2°, 6§ 2, 7 en 8§1 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de programmawet van 24 december 2002, (B.S. 31 december 2002) gewijzigd door programmawet van 22 december 2003 (B.S. 31 december 2003) en door de programmawet van 27 december 2004 (B.S. 31 december 2004, schending van de artikelen 2, 3 en 4 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van de motiveringsplicht, schending van de motiveringsplicht, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, schending van de artikelen 27§1 en 28§1 van het WIPR

Doordat de bestreden beslissing in strijd met voornoemde artikelen tot het besluit komt dat verzoeker ouder dan 18 jaren oud zou zijn en bijgevolg niet onder

de Voogdij over niet- begeleide minderjarige kan vallen;

Terwijl de bestreden beslissing nalaat verdere specifieke uitleg te verschaffen omtrent een zeer belangrijk punt, t.w.: concrete redenen aan te brengen waarom het identiteitsdocument (Taskara) van verzoeker niet in overweging kon worden genomen;

Dat bovendien de onderzoekende arts zelf toegeeft zijn conclusie enkel te kunnen baseren op één van de drie testen:

"Ik kan me slechts baseren op één van de 3 testen, er zijn te weinig wijsheidtanden aanwezig voor het tandonderzoek. Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten dat Mohamad Noorudin NADERT op datum van 21/10/2011 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar een goede schatting is";

Dat de exacte leeftijd van verzoeker dus niet met de vereiste wetenschappelijke zekerheid kan worden vastgesteld door verwerende partij;

Dat verzoeker bij de instelling van huidig verzoekschrift tot nietigverklaring overigens ook niet over de mogelijkheid beschikt om op afdoende wijze kennis te nemen van het vernoemde medisch rapport ten einde mogelijks in twijfel te kunnen trekken;

Dat het verkieslijker ware geweest dat het medisch rapport samen met de bestreden beslissing aan verzoeker werd betekend;

Dat door zo te handelen verwerende partij op onzorgvuldige wijze heeft gehandeld, in strijd met het beginsel van behoorlijk bestuur;

Dat de bestreden beslissing dus niet afdoende gemotiveerd kan voorkomen;

Dat bovendien, zolang er geen uitsluitel bestaat omtrent de authenticiteit van de voorgelegde taskara van verzoeker, dit document dient te worden weerhouden als het enige echte bewijs van de werkelijke leeftijd van verzoeker;

Dat voorsnog de taskara als een authentieke akte geldt in de zin van de artikelen 27§1 en 28§1 van het WIPR;

Dat verwerende partij nalaat hieraan de nodige gevolgen aan te verbinden, doch zich er toe beperkt haar beslissing te steunen op onvolledige medische testen;

Zodat op grond van het vooraangaande dient te worden geoordeeld dat verwerende partij heeft gehandeld in strijd met de artikelen 3, §2, 2°, 6§ 2, 7 en 8§1 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de programmawet van 24 december 2002, (B.S. 31 december 2002) gewijzigd door programmawet van 22 december 2003 (B.S. 31 december 2003 en door de programmawet van 27 december 2004 (B.S. 31 december 2004, de artikelen 2, 3 en 4 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de algemene motiveringsplicht van bestuurshandelingen, het beginsel van behoorlijk bestuur; de artikelen 27§1 en 28§1 van het WIPR;

Dat het middel ernstig is;

Dat de bestreden beslissing derhalve nietig dient te worden verklaard.”.

Beoordeling

4.2. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 3, §2, 2° en 6 §2, en van de artikelen 7 en 8 §1 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van

24 december 2002 en van de artikelen 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de schending van “het beginsel van behoorlijk bestuur”, en van de artikelen 27§1 en 28§1 van de Wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht (WIPR). Uit het middel blijkt verder dat verzoeker specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht.

Volgens de verzoeker moet de beslissing de concrete redenen aangeven waarom verzoekers identiteitsdocument (taskara) niet in aanmerking werd genomen.

Uit verzoekers feiten uiteenzetting blijkt dat hij aan de dienst Voogdij een originele taskara zou hebben overgemaakt op 1 december 2011. De bestreden beslissing dateert echter van 28 oktober 2011 en zou hem zijn betekend op 4 november 2011. De bestreden beslissing kon dan ook geen motivering omtrent de taskara bevatten. Bijgevolg kan de verzoeker evenmin op dienstige wijze de schending van de artikelen 27, §1 en 28, §1 van het WIPR inroepen.

Volgens de verzoeker kan zijn exacte leeftijd niet met de vereiste wetenschappelijke zekerheid worden vastgesteld nu de arts zelf toegeeft zijn conclusie enkel te kunnen baseren op één van de drie testen.

Uit het medisch verslag en uit de bestreden beslissing blijkt dat de arts zich heeft gebaseerd op twee van de drie deeltesten, aangezien de derde test niet kon worden uitgevoerd wegens het ontbreken van de wijsheidstanden. Naast het feit dat verzoekers uitgangspunt feitelijke grondslag mist, toont hij niet concreet aan dat de eindconclusie van de arts omtrent de meerderjarigheid van verzoeker onjuist of onbetrouwbaar is.

Het feit dat het medisch verslag niet samen met de bestreden beslissing werd ter kennis gebracht, vormt geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van de formele motiveringsplicht. In formeel opzicht is de bestreden beslissing voldoende gemotiveerd: de verzoeker kent namelijk de reden waarom de bestreden beslissing werd genomen d.i. omdat uit het medisch onderzoek blijkt dat hij meerderjarig is.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 juni 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen